

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **H., s. r. o.**, so sídlom B., IČO: X., právne zastúpenej: **JUDr. F.F., advokát, P.**, proti žalovanému: **Mesto Žilina, oddelenie územného plánovania a stavebného poriadku**, so sídlom Námestie Obetí komunizmu č. 1, 011 31 Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. **2007/C-6727/MsÚ/Pš zo dňa 25. júla 2007** a o návrhu na uloženie povinnosti žalovanému, aby rozhodnutie žalovaného č. **2007/C-6727/MsÚ/Pš zo dňa 25. júla 2007** doručil žalobkyni, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. **k.: 21S/76/2009-44 zo dňa 09. februára 2010**, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k.: 21S/76/2009-44 zo dňa 09. februára 2010 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Žiline s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 246c veta prvá OSP na konanie o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2007/C-6727/MsÚ/Pš zo dňa

25. júla 2007 zastavil a nevyhovel ani návrhu žalobkyne na odklad vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia žalovaného.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 06.11.2009 v tej istej veci za účasti tých istých účastníkov konania s totožným predmetom konania ako už raz **bolo Krajským súdom v Žiline rozhodnuté v konaní vedenom pod č. k. 21S/105/2008-35 zo dňa 23. júna 2009 (ďalej len „predchádzajúca žaloba“), a to pre nevyužitie možnosti padania opravného prostriedku zastavením konania z dôvodu § 250d ods. 3 OSP (nespôsobilosti predmetu konania) a zamietnutím návrhu na uloženie povinnosti žalovanému na doručenie žalobou napadnutého rozhodnutia žalobkyni.** Rozhodnutie vo veci vydané krajským súdom na základe predchádzajúcej žaloby nadobudlo právoplatnosť v časti dňa 08.07.2009 a v časti dňa 24.07.2009. Proti rozhodnutiu o predchádzajúcej žalobe nebol podaný opravný prostriedok. V predchádzajúcom konaní o tejto veci už bolo uznesením končiacim konanie právoplatne rozhodnuté, čo vytvára procesnú neodstrániteľnú prekážku konania – prekážku rozhodnutej veci – res iudicatae podľa § 159 ods. 3 OSP.

Proti tomuto uzneseniu žalobkyňa podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu, že považuje žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného za nezákonné, a preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil.

Žalobkyňa napáda I. výrok prvostupňového uznesenia, ktorým súd zastavil konanie z dôvodu, že vo veci už bolo právoplatne rozhodnuté. Podľa názoru žalobkyne pôvodná žaloba bola podaná na základe iných právnych skutočností, pričom žaloba v tomto konaní (dňa 06.11.2009) bola podaná podľa § 250b ods. 2 OSP v nadväznosti na § 250b ods. 3 OSP. Žalobkyňa poukazuje na to, že krajský súd sa v odôvodnení rozsudku venuje zastaveniu konania, avšak podmienky konania podľa § 250b ods. 2 a 3 OSP neskúma ani neodôvodňuje a tieto akoby mlčky obchádza. V tomto smere žalobkyňa napáda prvostupňové rozhodnutie súdu odvolaním z dôvodu neúplného zistenia skutkového stavu a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobkyňa zastáva názor, že tu neexistujú ani skutkové ani právne dôvody na zastavenie konania vo veci samej, pretože zákon umožňuje v trojročnej lehote dotknutému subjektu za splnenia predpokladov podľa § 250b ods. 2 OSP domáhať sa doručenia rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu.

Žalobkyňa taktiež odvolaním napáda II. výrok odvolaním napadnutého uznesenia, ktorým prvostupňový súd nevyhovel jej návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia správneho orgánu. Podľa žalobkyne je tento výrok uznesenia nepreskúmateľný a krajský súd sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré obsahuje podanie žalobkyne zo dňa 18.01.2010, podané na krajský súd 25.01.2010.

Podľa názoru žalobkyne v tejto veci súd rozhoduje o inej žalobe ako v predchádzajúcom konaní, a teda nie je pravda, že je tu prekážka právoplatne rozhodnutej veci.

Žalovaný správny orgán sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP), oboznámil sa so spisom Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/105/2008 a uznesením v tejto veci zo dňa 23. júna 2009 a dospel k záveru, že odvolanie odporkyne nie je dôvodné.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250i ods. 1 OSP pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá OSP, ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 159 ods. 3 OSP len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Prekážka rozsúdenej veci (*res iudicatae*) patrí k procesným podmienkam a zistenie jej existencie v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak má byť v novom konaní prejednaná tá istá vec. O tú istú vec v správnom súdnictve ide predovšetkým vtedy, keď v novom konaní je predmetom preskúmania to isté rozhodnutie správneho orgánu a týka sa rovnakých účastníkov konania.

Odvolačí súd z priloženého spisu Krajského súdu v Žiline zistil, že uznesenie prvostupňového súdu č. k. 21S/105/2008-35 zo dňa 23. júna 2009 v I. výroku, ktorým súd zastavil konanie o návrhu žalobkyne na preskúmanie a zrušenie rozhodnutia žalovaného č. 2007/C-6727/MsÚ/PŠ zo dňa 25. júla 2007, nadobudlo právoplatnosť dňa 24.07.2009 a v II. výroku, ktorým krajský súd zamietol návrh žalobkyne na uloženie povinnosti doručiť vyššie uvedené rozhodnutie žalovaného žalobkyni, nadobudlo právoplatnosť dňa 08.07.2009. Z uvedeného dôvodu toto uznesenie vytvára prekážku veci právoplatne rozhodnutej voči žalobe podanej na krajský súd dňa 06.11.2009, ktorej účastníci a predmet konania (zákonnosť rozhodnutia zo dňa 25.07.2007) vymedzený petitom žaloby sú totožné ako v predchádzajúcom konaní.

Vo vzťahu k petitu opätovnej žaloby zo dňa 06.11.2009 sú irelevantné tvrdenia žalobkyne o zmene okolností, ktoré nastali po nadobudnutí právoplatnosti prvostupňového administratívneho rozhodnutia ako i po právoplatnosti uznesenia krajského súdu vydaného na základe predchádzajúcej žaloby s poukazom na § 250j ods. 1 OSP. Žalobkyňou uvádzané

skutočnosti spočívajúce v tom, že žiadateľ o vydanie územného rozhodnutia, spoločnosť O. A. a. s., (po zmene obchodného mena spoločnosti A. P. a. s.), od ďalšieho konania upustil a namiesto neho v tejto veci podľa žalobkyne začal vystupovať nový subjekt, nemožno považovať za nové skutočnosti, ktoré by mohli odstrániť prekážku právoplatne rozhodnutej veci. Taktiež nie je vo vzťahu k prekážke rozhodnutej veci podstatné, z akého dôvodu žalobkyňa nevyužila opravný prostriedok a nepodala odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/105/2008-35 zo dňa 23. júna 2009, v dôsledku čoho sa toto uznesenie stalo právoplatným, a teda spôsobilým vytvoriť prekážku právoplatne rozhodnutej veci.

Žalobkyňa sa v priebehu tohto ako i predchádzajúceho súdneho konania jedná o preukázanie jej postavenia účastníka v územnom konaní a konaniach prípadne nadväzujúcich na rozhodnutie o umiestnení stavby „K.“. Odvolací súd poznamenáva, že žalobkyňa v dosiaľ prebiehajúcim správnom konaní nebolo rozhodnutím správneho orgánu odňaté právo jej účasti v konaní. Žalobkyňa nevyužila právo podať námietku najneskôr na ústnom pojednávaní dňa 27.06.2007 o návrhu na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení stavby napriek tomu, že začatie územného konania o umiestnení predmetnej stavby bolo oznámené v súlade s § 36 ods. 4 stavebného zákona verejnou vyhláškou. Odvolací súd nad rámec medzí žaloby podotýka, že v spornom územnom konaní sa jedná o zvlášť rozsiahlu stavbu, ako je vyššie uvedený projekt na kombinovanú výrobu elektriny a tepla, a teda svojím prípadným vplyvom predpokladá taktiež veľký počet účastníkov konania (podľa § 34 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 2 písm. d/ stavebného zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov). Uvedená charakteristika stavby a počet účastníkov územného konania o umiestnení stavby vytvára predpoklady na oznámenie začatia územného konania verejnou vyhláškou. Postup správneho orgánu bol v súlade so zákonom, ak sa vzhľadom na charakter stavby rozhodol postupovať podľa ustanovenia § 36 ods. 4 stavebného zákona. Ak sa totiž správny orgán rozhodol zverejniť oznámenie o začatí konania verejnou vyhláškou, zo zákona mu nevyplýva povinnosť takéto oznámenie zaslať osobne iným účastníkom konania. Nemožno preto tvrdiť, že by bol ukrátil žalobkyňu na jej právach, keď jej popri verejnej vyhláške nedoručil do vlastných rúk oznámenie o začatí územného konania. Odvolací súd taktiež poukazuje na to, že žalobkyňa v konaniach nasledujúcich po nadobudnutí právoplatnosti žalobou napadnutého rozhodnutia správneho orgánu nie je príslušnými správnyimi orgánmi ako účastník konania opomínaná a rozhodnutia sú jej doručované. Preto môže plne využiť svoje práva a podávať opravné prostriedky tam, kde to zákon pripúšťa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací z vyššie uvedených dôvodov odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP a § 246c OSP. Žalobkyňa nemala úspech vo veci, preto jej súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u ě n í e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 22. decembra 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Petra Slezáková